

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 346/09-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. októbra 2009 prerokoval sťažnosť Ľ. D., Z., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd prípisom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 23146/09-61/d/133 z 18. júna 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. D. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2009 doručená sťažnosť Ľ. D., Z. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) prípisom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) č. 23146/09-61/d/133 z 18. júna 2009.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal ministerstvu spravodlivosti 22. októbra 2005 podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona rozsudkom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 T 115/96 z 27. novembra 1997.

Ministerstvo spravodlivosti mu prípisom z 18. júna 2009 odpovedalo, že zamietá jeho podnet na podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti ním napadnutému rozsudku okresného súdu s odôvodnením, že okresný súd postupoval správne a v zmysle zákona pri uznaní jeho viny z trestného činu, ako aj pri uložení trestu odňatia slobody. Sťažovateľ toto stanovisko považuje za protiústavné a došlo ním k porušeniu ním označených práv. Poukazoval na jednotlivé body obžaloby, ktoré vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia daňových orgánov a nimi vedených správnych konaní, toto si osvojil aj ústredný daňový orgán, príslušný súd a ani generálny prokurátor Slovenskej republiky nezohľadnil ním uvedené tvrdenia, keď odložil jeho podnety, ktorými sa domáhal správneho posúdenia veci. Z obsahu podania vyplývalo, že rozsudok okresného súdu sťažovateľ nenapadol odvolaním na príslušnom krajskom súde.

Sťažovateľ navrhol, aby vo veci ústavný súd nálezom takto rozhodol:

- „1. Bolo porušené základné právo a sloboda zaručené čl. 17 ods. 2 ústavy.*
- 2. Bolo porušené právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy.*
- 3. Bolo porušené právo na spravodlivé súdne konanie zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.*
- 4. V dôsledku porušenia ľudských práv a slobôd zaručených ústavou a porušenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, žiadam aby ústavný súd napadnuté stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR č. 23146/09-61/d/133 zo dňa 18. júna 2009 zrušil a vrátil vec porušovateľovi na ďalšie konanie a rozhodnutie.*
- 5. V dôsledku porušenia ľudských práv a slobôd zaručených ústavou a porušenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,- EUR(...)*“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom a prípisom ministerstva spravodlivosti č. 23146/09-61/d/l33 z 18. júna 2009 došlo k porušeniu jeho základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 17 ods. 2 ústavy, ako aj práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažnosť sťažovateľa treba považovať za podanú zjavne neoprávnenou osobou. Z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy totiž treba vyvodiť, že aktívnu legitímáciu na podanie sťažnosti majú iba tie osoby (fyzické alebo právnické), ktorých základné právo alebo sloboda boli porušené. V danom prípade z obsahu spisu ministerstva spravodlivosti ústavný súd zistil, že sťažnosť bola podaná 21. októbra 2005 M. K., Č., ktorou sa domáhala podania sťažnosti pre porušenie zákona rozsudkom okresného súdu sp. zn. 5 T 115/96. Sťažovateľ

pripojeným podaním z toho istého dňa uviedol, že „s podnetom M. K. na podanie sťažnosti pre porušenie zákona rozsudkom sp. zn. 5T 115/96 Okresného súdu vo Zvolene súhlasím, čo potvrdzujem svojim podpisom“.

M. K. bola tou osobou, ktorá podávala podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona na ministerstve spravodlivosti, preto tento orgán prípisom z 18. júna 2009 odpovedal na ňou podaný podnet iba jej. Nie však sťažovateľovi, pretože ten podnet na uvedený orgán nepodával. Za týchto okolností ústavný súd nemá žiadnu pochybnosť o tom, že sťažovateľ nie je vecne legitimovaný na podanie takejto sťažnosti proti postupu ministerstva spravodlivosti, aj keď sa podnet M. K. týkal jeho. V dôsledku toho základné práva sťažovateľa, ako ich označil, nemohli byť porušené.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2009